

Daj ciepło twoje, daj kształt twarzy,
a włosy moje do ust przytul.
Pieśń jaką znasz najstarszą zanuć,
nie słowem, lecz dłońmi pytaj!

Weź oczy - daję w nich pragnienie,
mych ramion weź przystań cichą.
Weź potu zapach, a z rąk drżenie,
Jak z talii kart mnie wyczytaj!

Wejdz we mnie falą! Wpłyn, wpłyn we mnie!
Pod serce dojdź! Aż do krzyku.
Krwi! Potem spokój wróc znużeniem,
półsenne niech płynie w żyłach.

Dłonie nasze spleć w sytości,
posłuchaj jak cisza rośnie.
Wiesz, sporo czasu do jasności.
Czekajmy, niech wpierw moc zaśnie.

Daj ciepło twoje! Daj kształt twarzy!
A włosy moje do ust przytul.
Pieśń jaką znasz najstarszą zanuć.
Nie słowem lecz dłońmi pytaj!